

30Si 130 2021

Okresní soud v České Lípě
DATOVOU SCHRÁNKOU

V [REDACTED] dne 15. července 2021

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel:

[REDACTED]

ID datové schránky pro doručení dokumentů:

[REDACTED]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **36 C 209/2014**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **36 C 209/2014**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **01.02.2021**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedené ID datové schránky pro doručení dokumentů:

[REDACTED]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[REDACTED]

ELEKTRONICKY NEPODEPSÁNO

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 33575 / 2021 Ev. číslo: 86e2f74e-410f-4b78-8e01-66b4faf3dcfc
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 928356297
 Věc: žádost o informace

Odesílatel:

ID schránky: [redacted] Typ datové schránky: [redacted]
 Osoba: [redacted] Adresa: [redacted]

Dodáno do DS dne: 15.07.2021 11:27:07 **Odesláno do DS dne:** 15.07.2021 11:27:07

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4

Sériové číslo certifikátu: 0155c724 Platnost: 21.05.2021 - 10.06.2022

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 15.07.2021 11:27:07)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 15.07.2021 10:51:08

Datum a čas autom. ověření: 15.07.2021 11:41:09

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Okresní soud v České Lípě 36C2092014.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 15.07.2021 11:41:09 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=neřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=neřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 130/2021
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 20. července 2021

ŽADATELKA:

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 15.07.2021, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí zdejšího soudu č.j. 36 C 209/2014-186 a 36 C 209/2014-224.

příloha: 2x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Turaiovou ve věci

žalobce: **CASPER UNION s. r. o.**, IČO 24830801,
sídlem Olivova 948/6, 110 00 Praha 1,
zastoupený advokátkou Mgr. Soňou Bernardovou,
sídlem Koliště 259/55, 602 00 Brno,

proti
žalovanému:

o určení neúčinnosti právního jednání

takto:

- I. Určuje se, že opomenutí dlužníka [redacted] [redacted] rodné č.: [redacted] spočívající v neuplatnění práva tzv. neopomenutelného dědice podle § 479 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, a to nároku na polovinu jeho zákonného dědického podílu na dědictví po zemřelém [redacted] [redacted] rodné č.: [redacted] zemřelého dne [redacted] [redacted] v řízení o dědictví vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 12 D 1001/2012, v důsledku čehož se žalovaný stal podle usnesení soudu v uvedeném řízení č. j. 12 D 1001/2012-34 ze dne 18. 12. 2013 vlastníkem:
- ideálního ¼ podílu na nemovitých věcech – pozemku p. č. st. [redacted] jehož součástí je budova č. p. [redacted] objekt k bydlení, [redacted] [redacted] pozemku p. č. st. [redacted] jehož součástí je budova bez č. p./č. e., jiná stavba, pozemku p. č. [redacted] trvalý travní porost, pozemku p. č. [redacted] zahrada, pozemku p. č. [redacted] trvalý travní porost, vše zapsáno v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. [redacted] pro katastrální území [redacted] obec [redacted] u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa,

- ¼ hotovosti ve výši 1 200 Kč v úschově Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa, tj. částky 300 Kč,
- ideálního ¼ podílu na vozidle [REDACTED] [REDACTED] reg. zn. [REDACTED] [REDACTED]
- ¼ podílu na 20 ks cenných papírů [REDACTED] [REDACTED] vedených v evidenci Centrálního depozitáře cenných papírů na účtu č. [REDACTED] na jméno [REDACTED] [REDACTED] rodné č.: [REDACTED]

není vůči žalobci právně účinné.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou v této věci domáhal se žalobce vůči žalovanému určení neúčinnosti právního jednání, resp. neúčinnosti opomenutí právního jednání svého dlužníka [REDACTED] [REDACTED] jak specifikováno ve výroku I. tohoto rozhodnutí výše, spočívajícího v neuplatnění práva tzv. neopomenutelného dědice podle § 479 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dále jen obč. zák., konkrétně neuplatnění nároku dlužníka na polovinu jeho zákonného dědického podílu z dědictví po jeho zemřelé matce [REDACTED] [REDACTED] v řízení vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 12 D 1001/2012, v důsledku čehož se stal žalovaný podle konečného usnesení soudu v dotyčném dědickém řízení vlastníkem ¾ podílu na majetku specifikovaném ve výroku I. shora, kterýžto právní důsledek opomenutí právního jednání svého dlužníka žalobce předmětnou žalobou napadl. Žalovaný se žalobou nesouhlasil s tím, že mu nebyl a vzhledem k okolnostem případu (§ 590 odst. 1 o. z.) ani nemusel být znám případný úmysl jeho otce jakožto dlužníka v dané pohledávce zkrátit věřitele v uspokojení pohledávky. Namítal, pokud jde o dědění na základě závěti zůstavitelky, že jeho otec v postoji k dědictví respektoval vůli zůstavitelky naložit se svým majetkem tak, jak rozhodla v závěti, když její vůle závěti projevená odpovídala poměrům v jejich rodině v posledních letech jejího života, kdy se o ni staral a žil s ní v domácnosti žalovaný jakožto její vnuk; o otcových poměrech, konkrétně o jeho nesplněných finančních závazcích, včetně toho vůči žalobci zde, žalovanému nebylo blíže nic známo a nemá mu proto být k tíži jejich existence a zájem žalobce na uspokojení pohledávky z dědictví po matce dlužníka.
2. Skutkový základ předmětného nároku byl okresním soudem zjištěn a jako zjištěný je popsán v odůvodnění jeho rozsudku č. j. 36 C 209/2014-92 ze dne 31. 5. 2017 na str. 2 – 3, na což okresní soud odkazuje. Uvedený rozsudek okresního soudu byl k odvolání žalovaného změněn rozsudkem odvolacího soudu, proti němuž podal dovolání žalobce a k tomuto dovolání byly rozsudkem Nejvyššího soudu ČR č. j. 21 Cdo 2332/2018-161 ze dne 13. 12. 2018 rozsudky soudů obou stupňů zrušeny a věc vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení. Okresní soud ve věci dále jednal, provedl dokazování a věc znovu rozhodl meritorně, vázán při tom právním posouzením podaným Nejvyšším soudem ČR v jeho rozhodnutí v této věci.
3. Dokazování v řízení před okresním soudem bylo doplněno čtením podstatného obsahu spisu tohoto soudu sp. zn. 12 D 1001/2012, dále byla k důkazu čtena již dříve podaná svědecká výpověď otce žalovaného, [REDACTED] [REDACTED]
4. Žalovaný se nezúčastnil ústního jednání konaného okresním soudem po vrácení věci Nejvyšším soudem ČR k dalšímu řízení, kdy při tomto jednání bylo doplněno dokazování k předmětu sporu důkazy výše uvedenými, okresní soud následně z procesní opatrnosti žalovaného písemně (z důvodu jeho nepřítomnosti u jednání) podrobně poučil v souladu s § 118a odst. 1, 3 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), v dopise doručeném žalovanému 11. 10. 2019, kde okresní soud odkázal na příslušnou část rozsudku odvolacího soudu v této věci č. j. 21 Cdo 2332/2018-161 ze dne 13. 12. 2018, zejména na část jeho odůvodnění na str. 8 - 11 (výklad právní úpravy vztahující se k předmětnému sporu - §§ 590 - 592 zákona č. 89/2012 Sb.,

občanský zákoník, dále jen o. z., podrobný výklad k užití § 591 písm. d) o. z.), poučil žalovaného podrobně (citací právní úpravy, vysvětlením jejího procesního významu a procesních důsledků v řízení) jmenovitě o úpravě dané § 101, § 118a odst. 1, 3 (břemeno tvrzení a břemeno důkazní), § 125 (důkazní prostředky) o. s. ř., a vyzval jej, aby uvedl konkrétní tvrzení ke skutečnosti zmiňované v obecné rovině v odůvodnění rozhodnutí dovolacího soudu, a sice jaké zde byly v rozhodné době, tj. červen 2012 (doba porízení závěti ■■■■■ ■■■■■ - leden 2013 (jednání v dědickém řízení po zůstavitelce ■■■■■ ■■■■■ při němž se otec žalovaného vyjádřil právně závazně tak, že neuplatňuje právo na zákonný dědický podíl z dědictví po zůstavitelce - své matce), resp. až do ledna 2014 (pravomocné skončení dotyčného dědického řízení) osobní, majetkové, sociální poměry jeho, tedy žalovaného, a jeho otce ■■■■■ ■■■■■ (rodinný stav, spolužití s jinou příjmově zabezpečenou osobou, plnění vyživovací povinnosti – vůči kterým osobám, v jaké výši, vlastnictví podstatného majetku – zejména nemovitostí, hodnotných movitých věcí, odkázanost na sociální dávky, zaměstnání či nedostatek zaměstnání a příjmu z něho, stav zadluženosti – nesplněné závazky, vůči kterým subjektům, v jaké výši, stav vymáhání takových závazků – zda byly vedeny exekuce apod.), aby uvedl podstatné skutečnosti k okolnosti, kdy svou závětí povolala babička žalovaného, ■■■■■ ■■■■■ do dědění výlučně jeho, nikoli zákonné dědice, tj. své děti, čímž jednala (částečně) v rozporu s právní úpravou tehdy platnou, podle níž (§ 479 zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, občanský zákoník platný do 31. 12. 2013) mělo být v závěti na její zletilé děti pamatováno nejméně polovinou jejich zákonného podílu, tj. čtvrtinou z dědictví pro každého, přičemž dědického podílu v tomto minimálním rozsahu se také v dědickém řízení dovolala sestra otce žalovaného, ■■■■■ ■■■■■ Žalovaný byl vyzván, aby uvedl skutečnosti týkající se poměrů v rodině zůstavitelky ■■■■■ ■■■■■ vztahů mezi členy rodiny, konkrétně vztahů mezi zůstavitelkou a jejími zákonnými dědici, tj. jejími dětmi, mezi zůstavitelkou a žalovaným apod., které jsou významné z hlediska obvyklých (obecně společensky přijímaných) mravů či obvyklé slušnosti, nebo naopak porušování těchto mravů či slušnosti – aby se žalovaný vyjádřil proč, z čeho plyne, že byla mravům a slušnosti odpovídající závěť ■■■■■ ■■■■■ v jeho prospěch. Kromě tvrzení podstatných skutečností byl žalovaný vyzván, aby označil konkrétní důkazy prokazující takto tvrzené skutečnosti. Dále k uvedenému poučení a výzvě daným žalovanému připojil okresní soud výslovné poučení (podle závěru odst. 1 a 3 § 118a o. s. ř.), že nedoplní-li svá tvrzení o skutečnostech podstatných pro posouzení předmětu sporu a nenavrhne-li příslušné důkazy ke svým tvrzením, může to přivodit jeho procesní neúspěch v řízení, neboť by tak neunesl své procesní břemeno tvrzení a důkazní (svou povinnost podle § 101 odst. 1, 2 o. s. ř.), tzn. ve věci by mohlo být rozhodnuto ve prospěch žalobce.

5. Žalovaný se přes výše uvedené poučení a výzvu soudu ve stanovené lhůtě ani později nijak ve věci nevyjádřil, k závěrečnému ústnímu jednání soudu se (opět) nedostavil. Soud proto ve věci rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného v rozsahu uvedeném v původním rozsudku okresního soudu, doplněného o zjištění skutečností plynoucích z dědického spisu po zemřelé ■■■■■ ■■■■■
6. Ze spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 12 D 1001/2012 byly zjištěny jako skutečnosti podstatné pro předmětný spor, mimo skutečnosti již uvedené v odůvodnění rozsudku zdejšího soudu č. j. 36 C 209/2014-92 ze dne 31. 5. 2017, a soud má za prokázáno, že ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ zemřela dne ■■■■■ ■■■■■ v nemocnici v České Lípě, žalovaný byl vypravitelem jejího pohřbu, před smrtí zůstavitelka žila ve společné domácnosti se žalovaným jakožto svým vnukem (toto plyne z údajů protokolu o předběžném šetření notářky v dědickém řízení, kde se takto vyjádřil pozůstalý vnuk zemřelé – žalovaný), zůstavitelka zanechala závět' porízenou dne 13. 6. 2012, kterou notářce předložil žalovaný, notářka nezjistila skutečnosti zeslabující věrohodnost listiny, zjistila podle prohlášení žalovaného, že závěť zůstavitelka sepsala vlastní rukou, bez svědků, závěť je formulována tak, že jí zůstavitelka ■■■■■ ■■■■■ "odkazuje svůj movitý, nemovitý majetek (dům ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ zapsaný v katastru v České Lípě) pouze

a výhradně jedinému dědici, a to svému vnukovi [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] r. č.: [REDACTED] bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] který se o ni ve stáří staral jako jediný”, kdy podpis zůstavitelky na závěti byl úředně ověřen z hlediska pravosti dne 13. 6. 2012 Městským úřadem ve Cvikově. Notářkou byli vyrozuměni o svém dědickém právu a možnosti odmítnout dědictví syn a dcera zůstavitelky, [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] kteří po seznámení se s existencí a obsahem závěti po příslušném poučení prohlásili, že dědictví po své matce neodmítají, [REDACTED] [REDACTED] dále prohlásil, že závěť zůstavitelky ze dne 13. 6. 2012 uznává za pravou a platnou a neuplatňuje svůj nárok na dědictví podle § 479 obč. zák., [REDACTED] [REDACTED] se k závěti výslovně nevyjádřila, prohlásila, že uplatňuje nárok nepominutelného dědice podle § 479 obč. zák. Žalovaný jakožto pozůstalý vnuk a dědic podle závěti prohlásil, že uznává závěť zůstavitelky za pravou a platnou. Při konečném jednání před notářkou jako soudním komisařem neuzavřeli dědici, jimiž byli žalovaný jako dědic podle závěti a [REDACTED] [REDACTED] jako zákonný dědic, dědickou dohodu, nýbrž navrhli, aby bylo vydáno usnesení o dodatečném projednání dědictví, toto pak bylo vydáno pod č. j. 12 C 1001/2012-34 dne 18. 12. 2013 s právní moci nastalou dne 22. 1. 2014; usnesením byla určena obvyklá cena majetku zůstavitelky, výše dluhů, čistá hodnota dědictví, bylo potvrzeno, že majetek připadající do dědictví nabyli pozůstalá dcera [REDACTED] [REDACTED] podílem 1/4 a pozůstalý vnuk [REDACTED] [REDACTED] podílem 3/4, neboť mezi dědici nedošlo k dohodě.

7. Po takto doplněném dokazování a s ohledem na nedostatek tvrzení či důkazních návrhů ze strany žalovaného, k nimž byl vyzván okresním soudem v návaznosti na právní závěry k předmětu sporu vyjádřené Nejvyšším soudem ČR, jak výše uvedeno, vyhověl okresní soud žalobě jako důvodné opět, bez zásadní změny ve zjištění skutkového základu věci oproti stavu při vydání prvotního rozsudku v této věci, na kterýžto rozsudek, konkrétně odůvodnění od str. 4 dále, okresní soud odkazuje. Opakuje takto, že v řízení žalobce prokázal, že je věřitelem dlužníka [REDACTED] [REDACTED] otce žalovaného, že má vůči dlužníku vykonatelnou pohledávku ze smlouvy o úvěru uzavřené mezi dlužníkem a jeho tehdejší manželkou jako solidárními spoludlužníky a věřitelem Komerční bankou, a. s., kdy pohledávka nebyla uspokojena, nárok na její zaplacení uplatnil původní věřitel vůči všem dlužníkům (spoludlužníkům z úvěru a rovněž vůči ručiteli za závazek z úvěru) v nalézacím řízení u soudu a byl pak přiznán právnímu nástupci původního věřitele pravomocným rozsudkem. Splnění pohledávky je nyní exekučně vymáháno, přičemž od zahájení exekuce vedené jmenovitě vůči dlužníku [REDACTED] [REDACTED] nebyla podle tvrzení žalobce pohledávka v rozsahu přiznaném rozsudkem soudu dosud ani z části uspokojena, její výše činí podle usnesení o nařízení exekuce na jistinu částku 558 943,61 Kč a náleží k ní rozsáhlé příslušenství (smluvní úroky, úroky z prodlení, náklady nalézacího řízení a náklady exekuce). Žalobce prokázal, že je aktivně věcně legitimován z dané pohledávky vůči dlužníku [REDACTED] [REDACTED] a prokázal to jednak rozhodnutími zdejšího soudu č. j. 14 C 421/2003-69 ze dne 6. 12. 2005, č. j. 16 Nc 4829/2008-10 ze dne 11. 3. 2008 a dále smlouvou o postoupení pohledávky uzavřenou mezi společnostmi Apston Capital Ltd. a CLEAR FINANCE s. r. o., IČ: 28490428, jakož i výpisem z obchodního rejstříku dokladujícím fúzi společnosti CLEAR FINANCE s. r. o., IČ: 28490428 se společností ZUQ Czech s. r. o., IČ: 24830801, resp. změnu obchodní firmy posledně uvedené společnosti.
8. Okresní soud má shodně se žalobcem za to, že dlužník [REDACTED] [REDACTED] se vědomě dopustil opomenutí právního jednání, kdy dané opomenutí spočívá v neuplatnění jeho práva neopomenutelného dědice v dědickém řízení po jeho zemřelé matce [REDACTED] [REDACTED] čímž dlužník naplnil konkrétně skutkovou podstatu upravenou § 590 odst. 1 písm. c) o. z., a to tím, že v dotyčném dědickém řízení neuplatnil nárok na svůj zákonný dědický podíl po zemřelé, ačkoli si byl vědom toho, že dluží svému věřiteli (tehdy - v době posuzovaného opomenutí - společnosti CLEAR FINANCE s. r. o., IČ: 28490428) podstatné finanční plnění, nýbrž uznal jako závaznou bez dalšího závěť své matky. Podle § 592 o. z. toto opomenutí dlužníka v situaci možného uplatnění zákonem daného majetkového nároku, konkrétně opomenutí dědice uplatnit

nárok na svůj zákonný podíl z dědictví, když na něj nepamatoval zůstavitel ve své závěti, má být posouzeno stejně jako právní jednání aktivní, předvídané §§ 590 - 591 o. z. Žalobce se v předmětném řízení dovolal relativní neúčinnosti tohoto opomenutí (jakožto právního jednání) svého dlužníka včasné, ve lhůtě 2 let od doby, kdy k opomenutí došlo, byla-li žaloba v této věci podána dne 28. 8. 2014 a dotyčné dědické řízení bylo skončeno pravomocně ke dni 22. 1. 2014 (zůstavitelka zemřela dne 19. 11. 2012, odpůřčí žaloba v této věci tak byla podána ve lhůtě kratší dvou let již od úmrtí zůstavitelky, nehledě na konkrétní den, kdy došlo k výslovnému projevu dlužníka ohledně uznání závěti zůstavitelky, resp. kdy po poučení uděleném notářkou v dědickém řízení následně došlo k vyjádření dlužníka, jímž konkrétně projevil vůli nežádat podíl z dědictví podle zákonné úpravy).

9. Žalovaný netvrdil a neprokázal, že a jak konkrétně, v jakých právně významných souvislostech tohoto případu, jeho otec ■■■■■ neuplatněním práva neopomenutelného dědice podle § 479 obč. zák. na polovinu svého zákonného dědického podílu z dědictví po zemřelé matce vyhověl mravnímu závazku nebo ohledům slušnosti ve smyslu § 591 písm. d) o. z., když na poučení soudu o jeho procesních povinnostech, kterým má v dané fázi řízení jakožto strana sporu dostát, aby „unesl“ své břemeno tvrzení a důkazní, a o důsledcích nesplnění těchto povinností, jakož i o konkrétních skutečnostech, jichž se má tvrzení a důkazní návrhy ve věci týkat, žalovaný nijak nereagoval. Ze soudního spisu ve věci dědictví po zemřelé ■■■■■ nevyplývalo žádné zjištění skutečností prokazujících existenci, resp. význam konkrétního mravního závazku nebo požadavku na zachování ohledů slušnosti v konkrétním obsahu z hlediska § 591 písm. d) o. z. kvalifikovaném natolik, aby pro tyto okolnosti bylo rozhodnuto ve prospěch žalovaného, resp. aby byla žaloba z těchto důvodů jako neoprávněná zamítnuta.
10. Žalobu okresní soud shledal důvodnou a vyhověl jí, tedy určil, že opomenutí (nedostatek právního jednání) dlužníka ■■■■■ jak je toto specifikováno v prvním odstavci výroku I. tohoto rozsudku, v důsledku něhož se žalovaný stal vlastníkem 1/4 majetku připadajícího do dědictví po zemřelé ■■■■■ jak je tato majetková podstata specifikována ve druhém až pátém odstavci výroku I. tohoto rozsudku, není vůči žalobci právně účinné. Rozsah majetkové podstaty, ohledně níž není vůči žalobci právně účinné nabytí vlastnictví žalovaným, činí podíl (reálný či ideální podle povahy dané složky majetku) o velikosti 1/4 z daného majetku, jak plyne z úpravy dané § 473 odst. 1 ve spojení s § 479 obč. zák., účinného do 31. 12. 2013 (ze zákona po zůstavitelce měly dědit, nebýt závěti porízené pouze ve prospěch jejího vnuka, její děti, tedy ■■■■■ a jeho sestra ■■■■■ kterým se při uplatnění nároku neopominutelného dědice každému měla dostat nejméně polovina jejich zákonného podílu, tedy polovina poloviny, neboli čtvrtina majetkové podstaty tvořící předmět dědictví). V tomto rozsahu 1/4 podílu na nemovitostech, movitých věcech či právech je žalobce jako věřitel dlužníka ■■■■■ podle § 595 odst. 1. o. z. na základě tohoto (nynějšího) rozsudku oprávněn domáhat se uspokojení své pohledávky z dotyčného majetkového podílu náležejícího žalovanému. Není-li (nebude-li) to dobře možné, náleží věřiteli odpovídající náhrada.
11. Podle § 143 o. s. ř. rozhodl soud o náhradě nákladů řízení mezi účastníky, kdy žádnému z nich právo na tuto náhradu nepřiznal, a to se zřetelem na to, že žalobce sice byl v tomto sporu plně procesně úspěšný, žalovaný však nezavdal svým jednáním příčinu k podání žaloby v této věci, neboť pouze přijal majetkový prospěch z titulu dědění ze závěti po zůstavitelce ■■■■■ a bylo zcela věcí žalobce jakožto věřitele jeho otce, zda uplatní nárok na určení neúčinnosti právního jednání otce, kterým bylo zkráceno uspokojení pohledávky žalobce vůči otci, žalovaný v předmětné záležitosti neměl vůči žalobci žádnou právní ani mravní povinnost, nýbrž byl ve věci z její podstaty od počátku v pasivním postavení. Náhrady nákladů vzniklých mu v řízení se žalovaný výslovně vzdal, proto ani jemu soud tuto náhradu ze strany žalobce nepřiznal. Nepřiznání náhrady nákladů řízení se podle daného výroku týká jak řízení před okresním, tak odvolacím, tak dovolacím soudem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, písemně.

Česká Lípa 13. listopadu 2019

Mgr. Alena Turaiová v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 01.02.2021 ve spojení s rozsudkem KS čl. 224.
Přípojení doložky provedla Karla Cichovská dne 12.02.2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Kořínková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Michala Marka a soudců Mgr. Petry Vogelové a Mgr. Jaroslava Kneře ve věci žalobce **CASPER UNION s.r.o.**, IČO 24830801, sídlem Olivova 948/6, 110 00 Praha 1, zastoupeného JUDr. Soňou Bernardovou, advokátkou, sídlem Koliště 55, 602 00 Brno, proti žalovanému [REDACTED], narozenému [REDACTED] o neúčinnost právního jednání, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 36 C 209/2014-186 ze dne 13. 11. 2019,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 13 226,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Soni Bernardové.**

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem okresní soud určil výrokem I., že není vůči žalobci právně účinné opomenutí dlužníka [REDACTED] spočívající v neuplatnění práva tzv. neopomenutelného dědice podle § 479 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, a to nároku na polovinu jeho zákonného dědického podílu na dědictví po [REDACTED] zemřelé [REDACTED] v řízení o dědictví vedeném u Okresního soudu v České Lípě pod sp.zn. 12 D 1001/2012, v důsledku čehož se žalovaný stal podle usnesení č.j. 12 D 1001/2012-34 ze dne 18. 12. 2013 vlastníkem ideálního podílu o velikosti 1/4 na nemovitých věcech – pozemku st. parc. č. [REDACTED] jehož součástí je budova č.p.[REDACTED] objekt bydlení [REDACTED] pozemku st. parc. č. [REDACTED] jehož součástí je budova bez č.p./č.e., jiná stavba, pozemku parc. č. [REDACTED] trvalý travní porost, pozemku parc. č. [REDACTED] zahrada, a pozemku parc. č. [REDACTED] trvalý travní porost, vše v katastrálním území a obci Cvikov, 1/4 hotovosti ve výši 1 200 Kč v úschově Nemocnice s poliklinikou Česká Lípa, tj. částky 300 Kč, podílu o velikost 1/4 na vozidle [REDACTED] a podílu o velikosti 1/4

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

na 20 kusech cenných papírů [redacted] vedených v evidenci centrálního depozitáře cenných papírů na účtu č. [redacted] na jméno [redacted] Výrokem II. nebylo žádnému z účastníků přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

2. Jde v pořadí o druhé rozhodnutí okresního soudu v této věci vydané poté, co předchozí jeho rozsudek, včetně rozsudku odvolacího soudu, byl zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu č.j. 21 Cdo 2332/2018-161 ze dne 13. 12. 2018. Z jeho odůvodnění se podává, že žalobce má vykonatelnou pohledávku za dlužníkem [redacted] jemuž bylo uloženo rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 14 C 421/2003-69 ze dne 6. 12. 2005, aby spolu s [redacted] a společně a nerozdílně s [redacted] zaplatil žalobci 558 943,61 Kč s příslušenstvím z titulu nesplaceného úvěru. Dlužník [redacted] je synem zůstavitelky [redacted] [redacted] zemřelé dne [redacted] Zůstavitelka zanechala závěť, v níž nepamatovala na svého syna, dlužníka [redacted] a veškerý svůj majetek odkázala vnukovi [redacted] (žalovanému). Dlužník [redacted] jakožto neopomenutelný dědic, na rozdíl od zůstavitelčiny dcery [redacted] v dědickém řízení neuplatnil své právo neopomenutelného dědice, dle kterého se mu mělo dostat alespoň tolik, kolik činí 1/2 jeho dědického podílu ze zákona, tj. v daném případě 1/4 dědictví, a vlastnoruční závěť zůstavitelky výslovně uznal za pravou a platnou.
3. Šlo pak v řízení před okresním soudem o posouzení toho, zda dlužník tímto svým právním jednáním, tj. neuplatněním nároku neopomenutelného dědice a nedovoláním se relativní neplatnosti závěti, zkrátil věřitele a zda je takové jednání vůči jeho věřiteli (žalobci) právně neúčinné. Okresní soud uzavřel, že dlužník [redacted] neuplatnil práva neopomenutelného dědice v dědickém řízení po své zemřelé matce [redacted] ačkoliv věděl o dluhu vůči žalobci, přičemž tímto opomenutím zkrátil svého věřitele (žalobce). Ke zkracujícímu jednání ze strany dlužníka přitom došlo v zákonné dvouleté lhůtě před zahájením řízení. Žaloba byla podána u soudu dne 28. 8. 2014 a dědické řízení, v němž došlo k opomenutí ze strany žalobce dlužníka, bylo pravomocně skončeno 22. 1. 2014. Žalovaný, ačkoliv byl okresním soudem poučen, netvrdil a neprokázal skutečnosti, které jsou dle Nejvyššího soudu rozhodné pro to, aby bylo možné učinit závěr, že jsou v daném případě naplněny předpoklady pro aplikaci ustanovení § 591 písm. d) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o.z.). Nelze tak učinit závěr, že šlo v daném případě o plnění, kterým bylo vyhověno mravnímu závazku nebo ohledům slušnosti a že se proto věřitel nemůže úspěšně domoci vyslovení neúčinnosti tohoto jednání. Okresní soud tedy žalobě jako důvodné vyhověl a rozhodl, že právní jednání [redacted] spočívající v neuplatnění nároku neopomenutelného dědice po zůstavitelce [redacted], není ve vztahu k žalobci právně účinné. O nákladech řízení okresní soud rozhodl dle § 143 o.s.ř. s tím, že žalovaný, který nebyl procesně úspěšný, nezavdal svým jednáním příčinu k podání žaloby a měl by proto právo na náhradu nákladů řízení. Protože se však žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
4. Proti rozsudku okresního soudu se odvolali oba účastníci, žalobce pouze proti nákladovému výroku II., žalovaný napadl rozsudek okresního soudu v celém rozsahu.
5. Žalovaný v odvolání poukazuje zejména na to, že zůstavitelka sepsala závěť vlastní rukou a vlastní rukou jí také podepsala, závěť sepsala při plném vědomí a podpis si nechala úředně ověřit. Závěť pak odráží její přání, jak má být naloženo s jejím majetkem. Má za to, že takto sepsaná závěť je platná, stejně jako závěť sepsaná před notářem. On byl o obsahu závěti informován až v řízení o dědictví, o dluzích svého otce nic nevěděl. Nevěří tomu, že by se jeho otec „zřekl svého podílu“ účelově, pouze splnil poslední přání své zemřelé matky.
6. Žalobce v odvolání proti nákladovému výroku II. namítá, že není možné na danou věc aplikovat ustanovení § 143 o.s.ř. Má za to, že tuto výjimku z obecného pravidla zakotveného v § 142 o.s.ř. je třeba vykládat restriktivně a s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu. V dané věci

žalovaný svým chováním zavinil příčinu k zahájení řízení, neboť byl účastníkem dědického řízení a přijal dědictví, přestože byl (mohl být) obeznámen s majetkovou situací dlužníka, který nebyl platně vyděděn. Ze strany žalovaného proto nečinnost v dědickém řízení a prosté přijetí dědictví dle závěti, aniž by přitom došlo k zohlednění postavení dlužníka jakožto neopomenutelného dědice, nemohlo být vedeno omluvitelným omylem, neboť mu byl bezpochyby znám vztah dlužníka a zůstavitele. Žalovaný mohl v dědickém řízení postupovat obezřetněji. Skutečnost, že žalovaný byl v řízení pasivní, nelze zaměňovat za jeho nezavinění zahájení řízení ve smyslu § 143 o.s.ř. Navrhuje změnu nákladového výroku tak, že mu bude přiznáno právo na náhradu nákladů řízení ve výši 68 013,33 Kč.

7. Žalobce v písemném vyjádření k odvolání žalovaného poukazuje na to, že nikým nebyla zpochybněna platnost závěti zůstavitelky a že je žalobou napadáno opomenutí neopomenutelného dědice, syna zůstavitelky a dlužníka žalobce. Vydání toho, co tímto opomenutím z majetku dlužníka ušlo, je požadováno po závětním dědici, který nabyl celé dědictví. Je pak bez významu skutečnost, zda žalovaný měl vědomost o úmyslu dlužníka zkrátit věřitele, neboť u osoby blízké se tato vědomost presumuje. Žalovaný přitom netvrdil ani neprokazoval žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit závěr, že ani při vynaložení náležitých pečlivostí nebyl schopen takový úmysl dlužníka rozpoznat. Okresní soud postupoval zcela v souladu se závěry vyslovenými Nejvyšším soudem v rozsudku č.j. 21 Cdo 2332/2018-161 ze dne 13. 12. 2018. Poukazuje dále žalobce ve vyjádření k odvolání na procesní pasivitu žalovaného, který se k jednání před okresním soudem bez omluvy nedostavil a na poučení okresního soudu, kterého se mu dostalo nad rámec zákona rovněž písemně přípisem soudu ze dne 3. 7. 2019, nereagoval. Žalovaný se tak zcela sám a vlastní pasivitou a nedbalým přístupem připravil o možnost v řízení argumentovat a navrhopvat důkazy.
8. Při jednání u odvolacího soudu pak žalobce doplnil, že v daném případě nebyly naplněny předpoklady pro aplikaci ustanovení § 591 písm. d) o.z., jak byly vymezeny Nejvyšším soudem. Navrhuje proto potvrzení rozsudku okresního soudu ve výroku o věci samé jako věcně správného, v nákladovém výroku navrhuje jeho změnu v souladu se svým odvoláním proti tomuto výroku.
9. Žalovaný se k odvolání žalovaného nijak nevyjádřil a k jednání před odvolacím soudem se bez důvodné a včasné omluvy nedostavil, ačkoliv byl k jednání řádně předvolán. Odvolací soud proto věc projednal a rozhodl dle § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.), za použití § 211 o.s.ř. v jeho nepřítomnosti a po přezkoumání rozsudku okresního soudu a řízení jeho vydání předcházejícího dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
10. Okresní soud provedl ve věci dokazování v potřebném rozsahu a na základě provedeného dokazování učinil správné závěry o skutkovém stavu. Odvolací soud proto pro stručnost na skutková zjištění učiněná okresním soudem odkazuje. Na základě skutkových zjištění pak okresní soud věc správně posoudil také po právní stránce.
11. Správně okresní soud věc posuzoval podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník účinný od 1. 1. 2014, neboť opomenutí dlužníka spočívající v nedovolání se relativní neplatnosti závěti zůstavitelky ██████████ vyvolalo právní následky dne 22. 1. 2014, kdy nabylo rozhodnutí o dědictví právní moci.
12. Podle § 589 odst. 1 o.z. zkracuje-li právní jednání dlužníka uspokojení vykonatelné pohledávky věřitele, má věřitel právo domáhat se, aby soud určil, že právní jednání dlužníka není vůči věřiteli právně účinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li právo třetí osoby již vykonatelné, anebo bylo-li již uspokojeno. Podle § 589 odst. 2 o.z. neúčinnost právního jednání dlužníka se zakládá rozhodnutím soudu o žalobě věřitele, kterou bylo odporováno právnímu jednání dlužníka (odpůrčí žaloba).

13. Podle § 591 o.z. neúčinnosti bezúplatného právního jednání dlužníka se může věřitel dovolat tehdy, pokud k němu došlo v posledních dvou letech. To neplatí, jedná-li se o a) plnění povinnosti uložené zákonem, b) obvyklé příležitostné dary, c) věnování učiněné v přiměřené výši na veřejně prospěšný účel, nebo d) plnění, kterým bylo vyhověno mravnímu závazku nebo ohledům slušnosti.
14. Podle § 592 o.z. stejně jak právní jednání uvedená v § 590 nebo § 591 se posoudí i opomenutí, kterým dlužník pozbyl majetkové právo nebo kterým jiné osobě vůči sobě vznikl, zachování nebo zajištění jejího práva majetkové povahy způsobil. To platí i tehdy, odmítl-li dlužník dědictví, ledaže bylo předloženo.
15. Podle § 594 odst. 1 o.z. neúčinnosti právního jednání se lze dovolat proti tomu, kdo s dlužníkem právně jednal, nebo kdo z právního jednání přímo nabyl prospěch, vůči jeho dědici nebo vůči tomu, kdo nabyl jmění při přeměně právnické osoby jako její právní nástupce.
16. Z citovaných ustanovení vyplývá, že věřitel, který má vůči svému dlužníkovi vykonatelnou pohledávku, má právo dovolat se relativní neúčinnosti právního jednání dlužníka, ke kterému došlo ve lhůtě stanovené zákonem a které snižuje možnost uspokojení jeho vykonatelné pohledávky, a to proti osobě, vůči níž jednání směřovalo, či z něj měla prospěch. Stejně jako zkracující právní jednání dlužníka se ve smyslu ustanovení § 592 o.z. posuzuje i opomenutí dlužníka, jímž pozbyl majetkové právo.
17. Jde-li o bezúplatné právní jednání dlužníka, je třeba navíc aplikovat ust. § 591 o.z., dle kterého platí, že se jeho neúčinnosti může věřitel dlužníka dovolat, pokud k němu došlo v posledních dvou letech. Nevyžaduje se pak, na rozdíl od úplatného právního jednání (§ 590 o.z.), úmysl zkrátit věřitele. Subjektivní stránka dlužníka (tj. úmysl zkrátit věřitele) není v případě bezúplatných jednání dlužníka rozhodující a neprokazuje se. Žalobce prokazuje pouze to, že má za dlužníkem vykonatelnou pohledávku a že dlužník v posledních dvou letech učinil bezúplatné právní jednání. Je pak na žalovaném, aby tvrdil a prokázal, že šlo v daném případě o některou z výjimek taxativně stanovených ustanovení § 591 o.z.
18. Obdobně je třeba za použití § 592 o.z. aplikovat ustanovení § 591 o.z. i v daném případě, kdy mělo dlužníkovu opomenutí spočívat v nedovolání se relativní neplatnosti závěti, tedy neuplatnění nároku neopomenutelného dědice dle § 479 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník účinný do 31. 12. 2013 (obč. zák.), dle kterého bylo postupováno v dědickém řízení po zůstavitelce [redacted] (§ 3069 přechodných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb.), a dle kterého se zletilým potomkům musí dostat aspoň tolik, kolik činí jedna polovina jejich dědického podílu ze zákona.
19. Bylo v řízení před okresním soudem prokázáno, že žalobce má za dlužníkem [redacted] vykonatelnou pohledávku přiznanou mu rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 14 C 421/2003-69 ze dne 6. 12. 2005 a že se dlužník v posledních dvou letech před podáním žaloby jakožto neopomenutelný dědic zůstavitelky [redacted] nedovolal relativní neplatnosti závěti, v níž na něj nebylo zůstavitelkou pamatováno, v důsledku čehož se mu z dědictví nedostalo alespoň poloviny jeho zákonného dědického podílu (§ 479 obč. zák.). Jestliže pak žalovaný tvrdí, že se nemůže žalobce platně dovolat neúčinnosti jednání [redacted] spočívajícího v neuplatnění práv neopomenutelného dědice, neboť šlo v daném případě o plnění, kterým bylo vyhověno mravnímu závazku nebo ohledům slušnosti dle § 591 písm. d) o.z., pak je na něm, aby prokázal, že byly naplněny předpoklady pro aplikaci tohoto zákonného ustanovení.
20. Vysvětlil přitom Nejvyšší soud v rozsudku č.j. 21 Cdo 2332/2018-161 ze dne 13. 12. 2018, který je pro soud v dané věci právně závazný, že nedovolání se relativní neplatnosti závěti neopomenutelným dědicem, který byl v rozporu s § 479 obč. zák. zůstavitelem závěti opomenut, aniž by došlo k jeho vydědění, lze považovat za plnění, kterým bylo vyhověno mravnímu závazku nebo ohledům slušnosti ve smyslu § 591 písm. d) o.z., pouze tehdy, jestliže mravní závazek nebo

ohledy slušnosti, jímž bylo tímto opomenutím vyhověno, převáží nad povinností dlužníka splnit svou právní povinnost (dluh) vůči věřiteli, jestliže je takové jednání (opomenutí) dlužníka přiměřené jeho majetkovým poměrům a nesnižuje podstatně hodnotu jeho majetku a jestliže lze za daných konkrétních okolností případu ospravedlnit skutečnost, že dlužník na úkor svého věřitele v důsledku svého opomenutí umožnil třetí osobě nabýt majetek, který by – nebýt tohoto opomenutí – náležel dlužníkovi, a proto právo věřitele zůstane zcela nebo zčásti neuspokojeno. Zároveň je třeba vzít v úvahu, že sám zůstavitel, který v závěti opomenul některého z neopomenutelných dědiců, aniž by došlo k jeho vydědění, jednal v rozporu se zákonem (s ustanovením § 479 obč. zák.). Nelze pak dovodit bez dalšího, že se ze strany dlužníka, jenž je neopomenutelným dědicem, jedná o plnění, kterým bylo vyhověno mravnímu závazku nebo ohledům slušnosti ve smyslu ustanovení § 591 písm. d) o.z. ze samotné skutečnosti, že zpravidla lze nedovolání se relativní neplatnosti závěti neopomenutelným dědicem považovat za projev úcty a respektu tohoto dědice k zůstaviteli a k jeho poslední vůli.

21. Žalovaný však v daném případě neprokázal a ani netvrdil naplnění předpokladů pro aplikaci ustanovení § 591 písm. d) o.z. tak, jak byly vymezeny citovaným rozsudkem Nejvyššího soudu, a to i přesto, že byl okresním soudem v tomto směru nad rámec jeho procesních povinností poučen dle § 118a odst. 1, odst. 3 o.s.ř. rovněž písemně mimo jednání. Žalovaný zůstal v řízení nečinný, k jednání před okresním soudem se nedostavil, na poučení ze strany okresního soudu nereagoval, žádání tvrzení nedoplňoval a důkazy k prokázání skutečností rozhodných pro aplikaci § 591 písm. d) o.z. neoznačil. Je proto věcně správný závěr okresního soudu o tom, že opomenutí dlužníka [redacted] spočívající v neuplatnění práva tzv. neopomenutelného dědice v řízení o dědictví po zemřelé [redacted] není vůči žalobci právně účinné.
22. Pokud jde o náklady řízení, ztotožňuje se odvolací soud s námitkami žalobce toliko v tom směru, že není příslušné aplikovat na danou věc ustanovení § 143 o.s.ř. Žalovaný totiž mohl v daném případě teoreticky zabránit vedení řízení, pokud by uspokojil pohledávku věřitele za dlužníka (§ 597 odst. 1 o.z.). Poskytnutí plnění za dlužníka věřiteli (žalobci) však v daném případě není možné po žalovaném spravedlivě požadovat. Nelze po žalovaném, který v řízení o dědictví nemohl odmítnout dědictví pouze zčásti a nemohl se tak zříci dědictví toliko v rozsahu, který by náležel dlužníku jako neopomenutelnému dědici (§ 466 obč. zák.), žádat, aby uspokojil věřitelovu (žalobcovu) pohledávku zcela, a to i s ohledem na to, že žalobce má vůči žalovanému ve smyslu § 595 odst. 1 o.z. právo domáhat se uspokojení pohledávky z toho, co neúčinným jednáním z dlužníkovy majetku ušlo, tj. v daném případě z 1/4 zůstavitelčina majetku. Jsou proto v daném případě naplněny předpoklady pro aplikaci ustanovení § 150 o.s.ř., dle kterého jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. Jde v daném případě právě o takovou výjimečnou situaci, pro kterou úspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nelze přiznat. Je proto věcně správný rozsudek okresního soudu i ve výroku II. o nákladech řízení, dle kterého žádnému z účastníků právo na náhradu řízení nebylo přiznáno.
23. Odvolací soud proto rozsudek okresního soudu jako věcně správný dle § 219 o.s.ř. potvrdil.
24. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. V odvolacím řízení již žádné důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 150 o.s.ř., pro které by v odvolacím řízení úspěšnému žalobci nebylo právo na náhradu nákladů odvolacího řízení přiznáno, nejsou. Žalovaný si totiž musel být vědom na základě odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu, že při absenci tvrzení a návrhů důkazů k prokázání existence předpokladů pro aplikaci ustanovení § 591 písm. d) o.z. bude ve věci neúspěšný. Žalobci tak náleží právo na náhradu nákladů odvolacího řízení účelně vynaložených. Těmi jsou náhrada odměny za zastoupení advokátem ve výši 5 000 Kč za 2 úkony právní služby (písemné vyjádření k odvolání žalovaného a účast u jednání před odvolacím soudem) po 2 500 Kč dle § 7 bod 5., § 9 odst. 3 písm. a), § 11 odst. 1 písm. d), písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů

a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, náhrada cestovného ve výši 4 131 Kč (celkem 614 km ze sídla advokáta žalobce v Brně k jednání před odvolacím soudem v Liberci a zpět, osobní automobil [redacted] průměrná spotřeba benzínu dle technického průkazu 7,9 l/100 km, cena 1 litru paliva 32 Kč dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. a sazba základní náhrady za 1 km jízdy 4,20 Kč dle téže vyhlášky), náhrada za promeškaný čas za celkem 12 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu a náhrada daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen z odměny za zastupování a náhrad odvést dle zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve výši 2 295,50 Kč (21% z 10 931 Kč dle § 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkem jde o 13 226,50 Kč, které je žalovaný povinen zaplatit v zákonné třídenní lhůtě (§ 160 odst. 1 o.s.ř.) k rukám advokáta žalobce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.). Nebyla žalobci přiznána náhrada odměny a náhrada hotových výdajů spojených s podáním odvolání proti nákladovému výroku, neboť tyto náklady v situaci, kdy žalobce se svým odvoláním nebyl úspěšný, nelze považovat za účelně vynaložené.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání.

Proti rozsudku lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu ČR u Okresního soudu v České Lípě. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání nelze podat z důvodů vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř. Dovolatel musí být až na výjimky stanovené § 241 o.s.ř. zastoupen advokátem.

Liberec 15. prosince 2020

Mgr. Michal Marek v.r.
předseda senátu

Olga
Plíhalová

Digitálně podepsal
Olga Plíhalová
Datum: 2021.01.08
10:20:30 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 01.02.2021, ve výroku II. vykonatelnosti dne 05.02.2021. Připojení doložky provedla Karla Cichovská dne 12.02.2021.